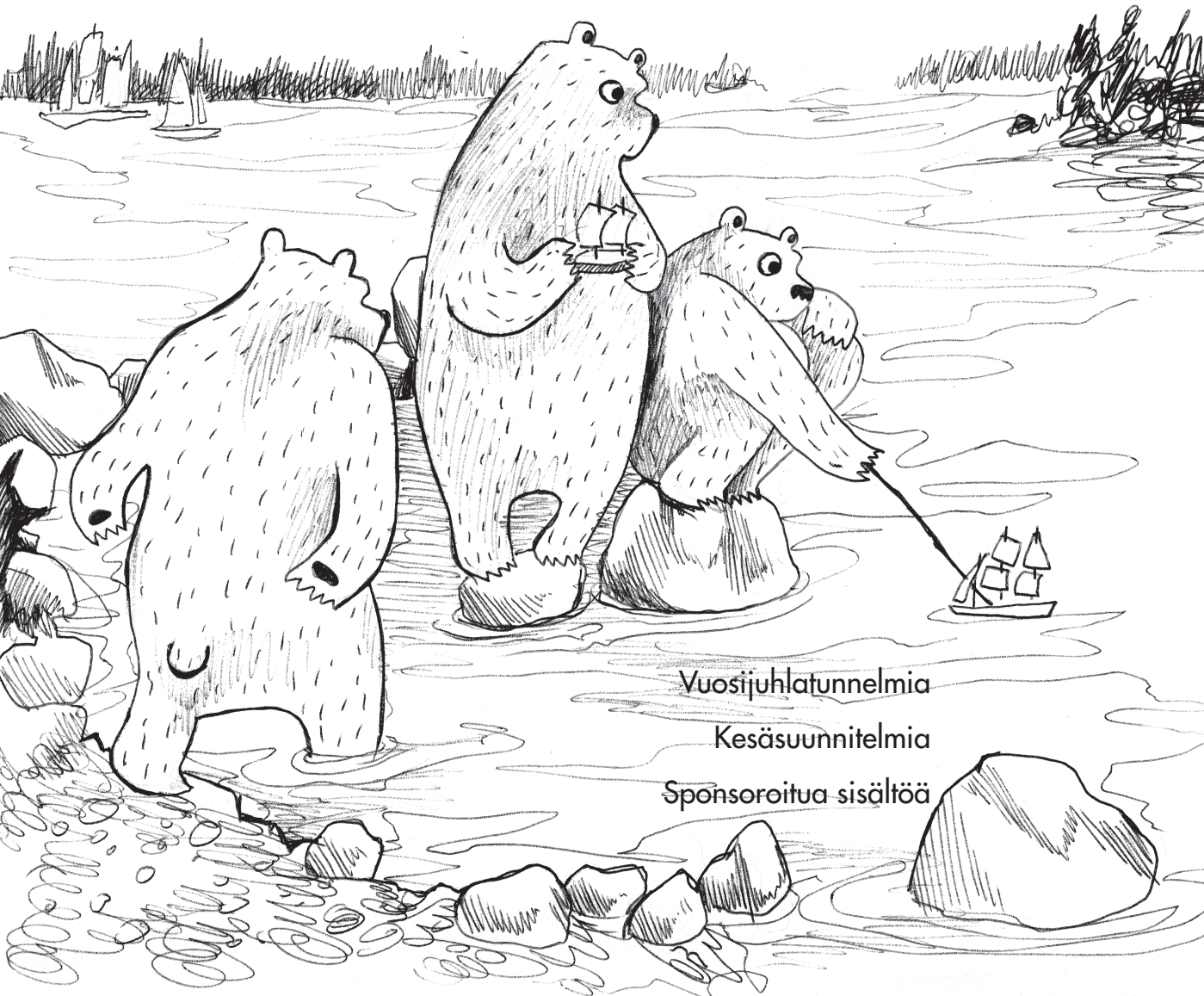

2

2015

53. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

KARHUN- KIERROS

Vuosisjuhlatusnurmia

Kesäsuunnitelmia

Sponsoroitua sisältöä

KARHUNKIERROS

2 / 2 0 1 5

TÄMÄN LEHDEN TEKIVÄT:

Timo Häivälä

Hanna Hannus

Minttu Levander

Riikka Pasanen

Anna Kopo

Terhi Laurila

Miikka Koskinen

Antti Torkki

Erik Salminen

Hanna Takala

KARHUNKIERROS
Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti.

Perustettu vuonna 1963.

ISSN-L 1239-1913,
ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkoleh-
ti).

JULKAISIJA
Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA
Timo Häivälä
paatoimittaja(at)
satakuntatalo.fi

KANNEN KUVA
Salla Seppälä

KANNEN NIMIÖ
Kalle Järvenpää,
muokannut Salla Seppälä

PAINOS
300 kappaletta

PAINO
Picaset Oy

Karhunkierros nauttii
HYYn järjestölehtitukea.

4	• • • • • • • •	<i>Pääkirjoitus</i>
6	• • • • • • • •	<i>Päätoimittaja vastaa</i>
8	• • • • • • • •	<i>Tunnelmia vuosijuhlasta ja aamujäätelöltä</i>
12	• • • • • • • •	<i>Ravintolat Lungi & Lungberg</i>
14	• • • • • • • •	<i>Kesälukemista</i>
16	• • • • • • • •	<i>Kesän menovinkit</i>
18	• • • • • • • •	<i>Tarkkailua</i>
20	• • • • • • • •	<i>Mainos</i>
21	• • • • • • • •	<i>Sisäinen liito-oravani</i>
22	• • • • • • • •	<i>Vapun sääennuste</i>
23	• • • • • • • •	<i>Kuolemattomat</i>

Arr... vapun kunniaksi kerron juttujen lomassa parhaita vitsejäni!

(Piirros: Antti Torkki)

SÖIN SANANI

Timo Härvälä, piirros: Hanna Takala

Cliche, cliche, cliche!

Tarinan mukaan tämä ääni liittyi painolaattojen tekoon vanhoissa kirjapainoissa. Kirjoissa usein käytetyille lauseille ja fraaseille tehtiin valmiit laatat, joita Ranskassa alettiin kutsua metallin kilkkeen mukaisesti sanalla *cliché*.

Se non è vero, è ben trovato.

Kliseisesti olen viettänyt vuoden ensimmäiset kuukaudet dieetillä. En ole kuitenkaan vältellyt viljatuotteita tai ihmisruumiille vaarallisia aineita vaan jotain ihmismielelle vaarallista, nimittäin kliseitä. Ne ovat huomaamaton osa päivittäistä sanavaliotamme. Esimerkiksi aamiaisella moni ehtii kiireisesti nauttia vain kupin *aikaisia lintuja ja matoja*. Likaisesta lounasravintolasta lähtee nälkäisenä, koska *puhkaus on puoli ruokaa*. Sen jälkeen työpäiväkin on *pitkä kuin nälkävuosi*, eikä kotona tule *ma-nulle illallinen*, jos on *Matti kukkarossa*.

Toistellemme näitäkin kliseitä päivittäin ajattelemta niiden tarkoitusta, mikä selittää niiden kulkeutumisen sukupolvelta toiselle ja maaseudulta kaupunkien kaduille. Pivot, allikot, risukasat, heinänteko, pennit ja huopatossutehtaat menestyvät myös kaukana niiden alkuperäisestä elinympäristöstä.

Ajoittainen kliseiden kohtuukäyttö saattaa tuntua vaarattomalta huvittelulta, mutta niihin sisältyy suuria piileviä riskejä. George Orwell kannusti esseessään *Politiikka ja englannin kieli* välttelemään valmiiden fraasien ja kuluneiden metaforien käyttöä, koska ne peittävät kirjoittajan ajatukset kuin "mustetta suihkuttava mustekala".

Orwellin teokset 1984 ja *Eläinten vallankumous* kertovat unohtumattomasti, kuinka kliseet toimivat totalitarismin apuna ihmisten kääntymisessä osaksi ideologioita. Toistettavat mantrat kuuluvat niin puoluekokouksissa kuin jumalanpalveluksissakin. Riittävän kauan näitä kliseitä toistettuaan ihmismieli muistuttaa jätevesiviemäristä ammentavaa kaivoa.

Dieettini teki eduskuntavaalikampanjoiden seuraamisesta tuskallista. Varsinkin talouskeskustelut olivat puolueesta ja ehdokkaasta riippumatta täynnä "vastuunkantoa", "järkevää talouspolitiikkaa", "vaikeita ratkaisuja vaikeina aikoina" ja "liiallisen sääntelyn purkamista". Nämä fraasit eivät vielä kerro mitään konkreettista sanojan todellisista tavoitteista. Toisteltavien fraasien käyttäminen kertoo vain ajattelun köyhyydestä tai peiteltyistä taka-ajatuksista.

Oman kielenkäytön muuttaminen on äärimmäisen haastavaa ja vaatii jatkuvaa tarkkailua ja ajatustyötä. On yllättävän haastavaa esittää asiansa ilman pientä sanallista verhoilua. Tämän takia kliseisiin turvautuminen on erittäin houkuttelevaa, eikä tämänkään lehden sivuilla niiltä ole välttytty. Satunnaisten lipsahdusten tapahtuessa voi aina miettiä, miten saman asian voisi sanoa omaperäisesti, tai mitä oikeastaan sanoillaan tarkoittaa. Vähitellen huomaat, että tämän dieetin avulla lauserakenteesi kevenee, ja olet pian verbaalisessa kesäkunnossa.

Kiitokset kaikille lehden tekemiseen osallistuneille! Seuraava lehti ilmestyy elokuussa.

SUOMI NOUSUUN PIKAMAISTEREILLA?

Q Hanna Hannus, piirros: Hanna Takala

Opiskelkaa nopeammin! Työuria pidentävä alkupäästä! Julkisessa keskustelussa yliopisto-opiskelijoiden opintoajat tuntuvat olevan vähintään Kreikan velkojen kokoinen ongelma. Tällä kertaa Qulma sukeltaakin yliopistopolitiikkaan.

Harva muistaa, kuinka paljon opintoaikoja on jo rajattu - ikuisesta oikeudesta nykyiseen tiukkaan seurantaan. Eikä viime vuosien opintotukiuudistuksista mikään ole ehtinyt olla voimassa niin kauan, että sen seurauksia olisi voitu tarkastella edes yhden opiskelijan koko tutkinnon ajalta. On kiire saada nopeampia vaikutuksia, opiskelijat töihin nopeammin ja nopeammin.

Välillä ainakin minusta tuntuu, että koko työelämään hoputtamisen pointti unohtuu päätäjiltä itseltäänkin. Sehän on se, että opiskelijat siirtyisivät nopeammin yhteiskunnan saamapuolelta (opintotuen saajista) maksupuolelle (veronmaksajiksi).

Loogisuus keskustelussa unohtuu: koska opintotukikuukausia on mahdollista saada vain tietty määrä, loppuosa toimeentulosta tulee rahoittaa työnteolla. Ja opiskelijathan maksavat opiskeluaikaisista töistään veroja ihan siinä missä muutkin kansalaiset!

Keskustelussa nostetaan usein esiin argumenttina se, että muissa maissa valmistumisajat ovat nopeampia. Se pitää tavallaan paikkansa, mutta kolikolla on kääntöpuolensa.

Esimerkiksi Alankomaissa valmistutaan yliopistosta keskimäärin 26-vuotiaana. Kuitenkin oman alan töihin päästään siellä keskimäärin vasta noin 32 vuoden iässä. Suomessa valmistutaan keskimäärin 29-vuotiaana, mutta oman alan hommiin päästään keskimäärin jo kahden vuoden sisään valmistumisesta. (Luvut ovat vuodelta 2007).

Ideaalitalanteessa opiskelija toki saisi valita myös sen vaihtoehdon, että hän keskittyy täysipäiväisesti opintoihin. Opintotuen tasoon on tuskin kuitenkaan tulossa merkittäviä korotuksia. Ja suomalaisessa systeemissä on oikeastaan aika toimivatkin puolensa: työelämään tutustutaan jo opiskeluaikana, mikä voi auttaa esimerkiksi oman alan tai suuntauksen löytämisessä. Hanttihommia harva tekee enää maisterina, ainakaan kovin pitkään valmistumisen jälkeen, sillä työkokemusta on yleensä jo kertynyt.

Suomalaiseen koulutusjärjestelmään kuuluu olennaisesti myös se, että valmistuttuaan yliopistosta ei ole ihan ulalla. Suomalainen maisteri tai diplomi-insinööri on todennäköisesti paitsi tehnyt töitä, myös asunut omillaan, ottanut vastuuta, pessyt ikkunansa, vaihtanut lampun, matkustellut, ajatellut itsenäisesti, kohdannut pelkonsa ja huomannut rajansa.

Suomessa yliopistosta valmistutaan keskimäärin melko myöhään. Mutta suomalaisella maisterilla on takataskussaan valttikortti työelämään: hän on jo aika lailla valmis aikuinen, ei ulalla ja kaikkien vietävissä. Itse uskon, että siitä seuraa maallemme vain hyvää.

Eikä koko systeemi sitä paitsi voi muuttua vain poliitikkojen käskyllä: Suomessa työnantajat arvostavat todella paljon työkokemusta ja toimintaa opiskelijajärjestöissä. Juuri sitä, että ei ole ihan ulalla.

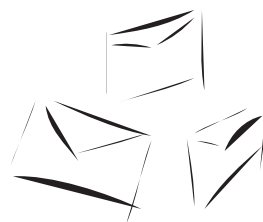
Aurinkoista kevättä osakuntalaisille!

Lähde:

Kivinen, Osmo ja Nurmi, Jouni: Opiskelun nopeus ja työmarkkinarelevanssi – korkeakoulupolitiikan dilemma? Yhteiskuntapolitiikka 76 (6)/2011, s. 687–691.

PÄÄTOIMITTAJA VASTAA

Tällä palstalla pureudutaan lukijapalautteeseen, jota on saapunut runsaasti päätoimittajan sähköpostilaatikkoon vuoden ensimmäisen lehden jälkeen. Keskusteluihin saa ja voi osallistua lähettämällä sähköpostia (paatoimittaja[at]satakuntatalo.fi) tai kirjeitä (Karhunkierroksen päätoimittaja, Lapinrinne 1A8, 00180 Helsinki; kuoreen merkintä "Elän henkisesti 1800-luvulla"). Kirjeitä voidaan muokata tyylin ja pituuden takia.

Puhepostilaatikoksi on ylittänyt sen varastointi asettaman rajan pääkäyttäjää, Olet tarvitse vahvistaa sähköpostitilisi. Validoida -> Klikkaa tästä

Kun olet tehnyt tämän prosessin sinulla on enemmän tilaa sähköpostitilisi etkä menetä mitään sähköposteja ja tiedot. Kiitos käyttää palveluamme.

- Soma Isabella Allpass

Hei Soma!

Kiitos viestistäsi!

Valitettavasti olen tällä hetkellä kiireinen kouluttaessani kahta sydänsuruista siiliä löytämään äänensä abstraktissa ekspressionismissa.

Jätän siis tällä kertaa validoimatta.

Hienoa kuulla, että "kiitos" käyttää palveluamme, onko "ole hyvä" myös käyttäjänne?

Kiitollisena,
Päätoimittaja

• • • • •

Arr... jääkiekkoa pelatessa tapaa ihmisiä laidasta laitaan, ja pikajuoksussa on ihmisiä moneen lähtöön!

Hyvää päivää,

Olen rouva Annie Ethan päässä yksityinen luotonanto yritys tunnetaan Aspire Money Loan®.

Tarjoamme kaikenlaisia lainan 3% korolla.

Jos olet tarvitsevat lainaa ystävällisesti yhteyttä meihin alla tiedot.

Hyvää päivää Aspire Money Loan,

En ole ennen kuullut yksityisyriityksestä, jonka pääkonttori sijaitsee fyysisesti rouvashenkilön pään sisällä.

Olette luultavasti ymmärtänyt väärin ohjeen yrityksen perustamisesta pääkaupunkiseudulle.

En ole kiinnostunut tapauksestanne, vaikka tittelini saattaakin antaa kaltaisellenne kirjaimelliselle ihmiselle väärän mielikuvan.

Otan yhteyttä, mikäli ruotsalaiset ystäväni Ole ja Ole tarvitsevat lainaa.

Pääkallopaikalta,
Päätoimittaja®

• • • • •

Hyvä vastaanottaja!

Kartoitamme kiinnostustanne: mobiili- ja verkkomainontaan.

Voit osallistua vastaamalla tähän viestiin otsikolla LIITY.

Hyvä lähettäjä,

Karttojeni mukaan kiinnostukseni pitää sisällään pohjattomia valtameriä, valloittamattomia vuoristoja, loppumattomia aavikoita ja ikivihreitä metsiä.

Jossain tuolla, minne silmä ei näe, mitä ajatukset eivät saavuta, ja missä aika on vaihtunut ikuisuudeksi; siellä sijaitsee kiinnostukseni mobiili- ja verkkomainontaan.

Pysytään kartalla,
Päätoimittaja

• • • • •

Good afternoon my dear friend!

I am the beginner in the Internet also was the first attempt to find friends in the Internet. I feel slightly uncertainly. I was registered on this site and found your structure.

It is interesting to me to learn you closer. I have overlooked to speak you about myself. My name Elena and I am 26 years. I live in small city of Russia. I hope that it does not frighten you. My opinion has no value for you, but I want that you knew that I have only the good relation to you and your country.

Good afternoon Elena!

It was with a modicum of sincere trepidation that I read your notes of introduction.

It is not unlikely that there are fine and fearless gentlemen out there who would find it in their hearts to date a Russian spambot. Much to your chagrin, I, however, am not among them.

Valuing your opinion ever less,
the Editor

• • • • •

Kirjoita ilman inspiraatiota - koulutus (1pv)

Ei ole ihmekään, jos tuntuu hankalalta. Koulussa kirjoittamista opetettiin pääasiassa oikeinkirjoituksen näkökulmasta ja ainekirjoitustunnilla vaadittiin annetusta aiheesta täydellinen tuotos. Missä siinä opittiin prosessi?

Meillä on sinulle ratkaisu: kurssi, johon sisältyy:

- Aamupala, lounas (alkuruoka, pääruoka ja jälkiruoka) ja iltapäiväkahvit
- Hinta 390e + ALV (290e + ALV)

Niin prosessi kun mainitut hankaluudetkin ratkaistaan Tekstitehdas©-menetelmällä, jota opitaan hyödyntämään "Kirjoita ilman inspiraatiota"-kurssilla.

- Koulutustiedottaja Mikko

Hei koulutustiedottaja Mikko,

Meillä valtio-opissa "Kirjoita ilman inspiraatiota"-kurssi tunnetaan tuttavallisemmin nimellä "Poliittisen ajattelun perusteet".

Valitettavasti tämä 25-vuotias tekstitehdas on tässä vaiheessa opintojaan jo varsin rutinoitunut kirjoittamaan täysin ilman inspiraatiota.

Mikäli jostain syystä kaipaisin muistutusta siitä, miten tuottaa tekstiä vailla muusien kannustusta, lukisin lifestyle-blogeja tai Paulo Coelhoa.

Lähetän tämän viestin liitteenä toissapäivänä kirjoittamani esseen, jonka pitäisi poistaa kaikki epäilyt tehtaani linjaston ja prosessien tehokkuudesta.

Inspiroituneena,
Päätoimittaja©

• • • • •

Oikaisu: Karhunkierroksen 1/15 sivulla 10 Tero A.:n opiskeluiden aloitusvuosi oli virheellisesti 1957. Oikea vuosi on tietysti 1956.

Vuosijuhla 28.3.2015 & Aamujäätelö 29.3.2015

Juhlien järjestäjät: juhlamestari Joona Havukainen,
isännistö & emännistö

Kuvat: Camilla Laine

4

- 1 Kiltasali odottaa juhlijoita
- 2 Katsaus kattaukseen
- 3 Tervehdyksiä vastaanottamassa
- 4 Kuraattori avaa juhlan
- 5 Juhlakansa keskittyy

5

6

7

8

9

10

11

6 SatOn kuoro esiintymässä

7 Ansioituneet Ville-Matti, Timo & Vihtori

8 Vuosijuhlaesitelmöitsijä Pauli Järvenpää

9 Tunnelmia jatkoilta

10 Aiton seikkailut, osa 1: iloiset odottajat

11 Aiton seikkailut, osa 2: väsyneet matkustajat

12 Aiton seikkailut, osa 3: huolestuttavat seuralaiset

12

LAUTASELLA

Kortteliravintoloissa Lungissa ja Lungbergissä on rento ilmapiiri ja ystävällinen palvelu. Molemmissa ravintoloissa tarjoillaan laadukkaista raaka-aineista tehtyjä ruokia simppeillä tyylillä. Aina ei tarvitse edes syödä vaan voi istua ravintoloiden sohville juomaan siideriä tai olutta.

Anna Lilja

Lungi

Missä? Korkeavuorenkatu 2.
Puh: (09) 425 79 665, www.lungi.fi

Koska? ma 11.30-23, ti-to 11.30-24,
pe 11.30-02, la 13-01, su 13-18

Paljonko? Lounas 8.50-13.50e, pääruoka 16-25e

Täysi ravintola ja hieman hälyinekin ilmapiiri luo rennon tunnelman ravintolaan. Puheensorinaa kuuluu kaikkialta ja välillä desibelit nousevat häiritsevän korkealle. Ravintola on hyvin pieni ja tunnelmallinen, minkä takia pöytävaraus on suositeltava, jos aikoo iltaisin mennä syömään.

Ruokalistat vaihtuvat kauden makujen ja trendien mukaan, joten on helppo valita mieleisensä, vaikka kävisi ravintolassa useinkin. Tällä kertaa lautaselleni päättyi Lungissa tarjoiltavan maukkaan burgerin sijaan karitsan entrecote selleripyreellä, linssi-kurpitsaragulla ja punkkusoosilla (18,60e). Seuralaiseni valitsi taas kevyeksi savustettua lohta lämpimällä ranskalaisella perunasalaatilla ja tatti-voilla (20e).

Karitsa oli todella mehukasta, johon lisäsväyksen toi rakenteeltaan hieman raskaskin linssi-kurpitsaragulla. Makea punaviinikastike ja kevyt perunasose täydensivät makuelämystä. Lohi oli kypsytetty kevyesti, minkä takia se oli raikasta tyypillisen kuivuuden sijaan. Lämmin perunasalaatti oli todella kekseliäs ratkaisu. Siinä oli puolikkaita pieniä makeita perunoita raikkaassa kastikkeessa suolakurkujen ja tattien kanssa.

Kokonaisuudessaan molemmat pääruoat olivat maukkaita ja onnistuneita. Siskoni totesi, että ”Hyvä ravintola on sellainen, mistä saa kekseliästä ruokaa, jota ei olisi osannut tehdä kotona. Tämä oli sellainen.” Herkuttelimme lopuksi suklaafondantilla, vaniljajäätelöllä ja passion-hedelmäsiirapilla (8,50e). Jälkiruoka oli raikas ja ihanan suklainen.

Lungberg

Missä? Pursimiehenkatu 16.
Puh: 044 747 4440, www.lungberg.fi

Koska? Ma-pe lounas klo 11.30–14.30,
ti-pe klo 17–22 sekä la klo 16–22

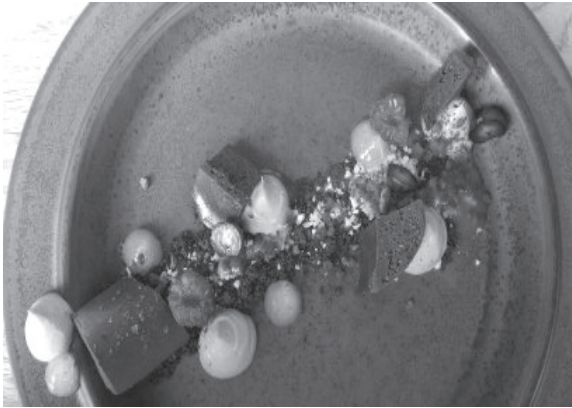
Paljonko? Pääruoka 16-21e

Tunnelmaltaan Lungberg on rauhallisempi ja hieman elegantimpi kuin Lungi. Ravintola on myös mukavan valoisa. Lungberg on myös usein täysi, joten suosittelen pöytävarauksen tekemistä. Toisin kuin Lungissa, Lungbergissä tuotiin aluksi pieni kalainen alkupala pöytään.

Ruokalistalla oli useita mielenkiintoisia ruokavaihtoehtoja, mutta valitsin pääruoaksi steam bun & pork bellyn, jossa oli aasialainen "hyörysämpylä", kimchiä, mausteista possunkylkeä ja ranskalaisia (18e). Possu oli makeaa, mutta hyörysämpylä ja kimchi toivat kivasti tasapainoa makeudelle. Ranskalaiset olivat rapeita. Kokonaisuudessa ruoka oli maukasta ja sopivan täyttävää.

Suklainen mutta raikas ja pokshteleva jälkiruoka choko& passion (9e), jossa oli suklaata ja passionhedelmää eri muodoissa, oli todellinen yllätys. Jälkiruoka oli samalla todella raskaan suklainen mutta kevyen raikas ja rapisteleva: aivan täydellinen siis suklaan ystäville.

Arr... japanilainen juoppo innostui; lumipyry oli sakea!

Matemaatikon tuskainen rakastajatar oli pii-nainen!

Yritykseen selvitystyötä tekemään palkattu islamilainen hallitsija oli kuuluisa konsulttaani!

Mäkihyppäjän ura oli yhtä alamäkeä!

Ruuhkassa ratikat kulkivat sporadisesti!

KESÄLUKEMISTA

Osakunnan kirjastotäti suosittelee lukemista kesän aurinkoisiin ja sateisiin päiviin.

Voit lainata kirjat kirjastotoimikunnan kirjastopärvyestyksestä.

Teksti: Minttu Levander, piirros: Hanna Takala

Aino Kontula
*Rexi on homo ja
opettajat hullui*
(2006)

Tuomas Kyrö
Mielensäpahoittaja
(2010)

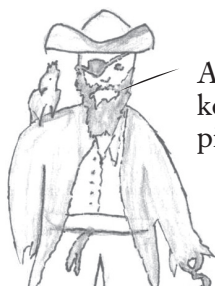
Aino Kontulan esikoisteos on hauska ja rehellinen kuvaus anonyymien yläasteen luku-kaudesta, biologian ja maantiedon opettajan näkökulmasta. Tässä opettajan päiväkirjassa nuoret kapinoivat, kollegat ärsyttävät ja vanhemmat pätevät. Opettaja yrittää kaikkensa oppilasta muuttaakseen, mutta yksi asia on ja pysyy: kaikkien rakastama kirosana "VIT-TU!". Tämän sanan käyttöön ei opettajan auktoriteetti ylety.

Suosittelen tätä teosta kaikille opettajaksi opiskeleville tai yläastetta uudelleen eläville kapinallisille! Kontulan teos on täydellinen juuri kesälomalla luettavaksi, sillä silloin koulumaailman todellisuus on itsestä sopivan kaukana ja sille instituutiolle pystyy vielä rauhassa nauramaan. Syksyä kohden ahdistus toki lisääntyy, joten lukekaa nopeasti!

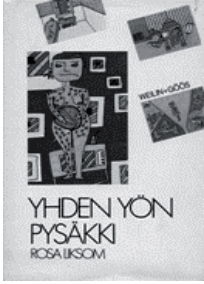
"Kyllä minä niin mieleni pahoitin, kun aurinko paistoi." Näin kuuluu eräs Tuomas Kyrön *Mielensäpahoittaja* -teoksen kappaleen aloitus. Vuonna 2010 julkaistu nokkela ja humoristinen teos tarjoaa lukijalle 40 erilaista tapaa pahoittaa mieltä.

Teos on novellimuotoinen kokoelma 80-vuotiaan periaatteen miehen mielipiteistä ja valituksista. Sodan kokenut kyyninen päähenkilö kritisoi yhteiskunnan epäkohtia, nykyihmisten asenteita sekä uusinta teknologiaa. Tässä teoksessa tiivistyy tyytymättömyys ja muutoksenpelko.

On kiehtovaa lukea tarinaa vanhasta ukosta tietäen, että kertomuksen kirjoittanut Tuomas Kyrö on vielä neljäkymmenen hohdokkaammalla puolella. Teoksen edetessä päähenkilön elämästä kerrotaan yksityiskohtia, joiden avulla lukija muodostaa kuvansa tästä miehestä. Lopulta mielensäpahoittaja kasvaa huvittavasta pakinahahmosta oikeaksi romaanihenkilöksi. Kyrön teos on tyyliään viisas ja humoristinen. Ilmiömaisen osuvat ihmiskuvaukset ja olemassa olon tuska jaksavat naurattaa lukijaa loppuun saakka. Tämä teos on kevyttä ja hauskaa kesäluettavaa!

Arr... narkomaani kyllästyi korkeisiin hintoihin; kilpailutti pilvipalvelut!

Rosa Liksom
Yhden yön pysäkki
(1985)

Steissi, Kaivopiha, steissi. Tapahtumapaikkana on Helsinki ja luvassa on taattua likso-milaista raakaa ja säälimätöntä kerrontaa ja kovaksikeitettyä stadinslangia. Rosa Liksomin esikoisteos *Yhden yön pysäkki* on teos, jossa tavallisille nuorille tapahtuu yksinkertaisesti pahoja asioita. Stadinslangin rytmiin etenevässä novellikokoelmassa haistellaan liimaa, syljeskellään, paneskellaan, tehdään abortteja ja joudutaan putkaan. Teoksen nuoret elävät hetkessä ja unohtavat eilisen.

Tyyliltään teos huokuu inhorealismia, groteskiutta ja rajua kieltä. Liksom haluaa shokeerata lukijaa ja sanoo äänen sen mitä lukija jo ajattelee. En luokittelisi tätä teosta höyhenenkevyeksi kesälukemiseksi, mutta itse tykkään liksomilaisesta raskaamman sarjan realismista. Joten mikäli Tuomas Kyrö vaikuttaa liian kevyeltä ja hauskalta, niin tartu ihmeessä Likso-miin.

Ilkka Remes
Horna
(2014)

Remeksen jännitysromaanissa Venäjä ei ole enää luotettava vaan se esiintyy oikeana uhkana. Teoksen painopiste on Ukrainan, Suomen ja Venäjän dramaattisissa suhteissa. Horna on ulkopoliittinen kannanotto, jonka kauhuskenaariossa Ruotsi liittyy Natoon varoituksetta ja Suomi jää yksin, kun Venäjä lamauttaa Suomen tieto- ja sähköverkot ja junat jumiutuvat ja kodit pimenevät. Teos ei naurata, vaan se on vakava ja ajankohtainen pohdinta maailman muutoksesta.

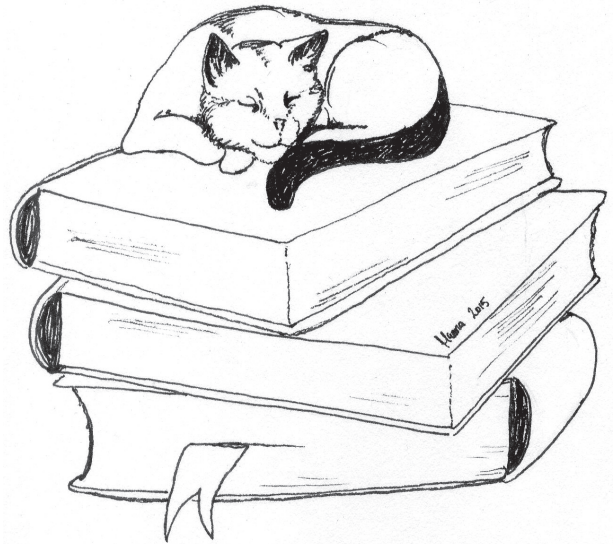

Miika Nousiainen
Vadelmavenepakolainen
(2007)

Onnettomasti väärään maahan syntynyt Mikko Virtanen haaveilee ruotsalaisuudesta. Mikko ei halua olla keskiolutta hörppivä suomalainen mies. Ruotsi symboloi Mikolle onnea ja hänen identiteettikriisinsä polttopisteessä ovat naapurikansamme ihannoidut ominaisuudet: keskustelukykyisyys, kieli ja ABBA. Romaanin loppua kohden Mikon maanisuus lisääntyy ja huvittava vitsi, suomalaisuuden kuolettaminen, muuttuu lopulta paranoidisen satiiriseksi.

Teoksen hysteerinen huumori ja ironia ovat toki alleviivaavia, mutta nautittavia, jos omalle kansalleen osaa tosissaan nauraa.

Nousiaisen *Vadelmavenepakolainen* jakaa lukijoiden mielipiteitä puolin ja toisin, mutta itse pidin kirjasta. Tämä teos ei ole tehty ihan kaikille, mutta jos musta huumori viihdyttää sinua, niin kannattaa lukea tämä. Vaikka veneessä, tai sitten Ruotsissa, ihan vaan sen varalta, että identiteettikriisi ottaa vallan.

KESÄN KULTTUURIRIENNOT

Töiden ja opiskelujen ohella kesällä kannattaa ottaa ilo irti sekä maakunnan että stadin laajasta kulttuuritarjonnasta.

Teksti: Anna Kopo & Riikka Pasanen, piirros: Hanna Takala

KESÄ HELSINGISSÄ:

- 8.–17. toukokuuta: Kallio kukkii. Kuki sinäkin. Teatteria, näyttelyitä ja muuta kulttuuria.
- 16. toukokuuta: varo valloittajia! Suomen suurin katutaide- ja kierrätystapahtuma Arabian Katufestivaali ottaa jälleen Arabian alueen haltuunsa! Graffiteja! Kulttuuria! Kirppareita! Musiikkia! Kulttuurisihteeri suosittelee.
- 23. toukokuuta: siivouspäivä on oiva mahdollisuus puhdistaa hyllyjä ennen kesää, vaikka emme enää pois talolta muutakaan. Ole mukana luomassa elävää ja vastuullista kaupunkikulttuuria!
- 12. kesäkuuta: Kaupunki täyttyy konserteista, opastuskierroksista, tanssista ja iloisesta tunnelmasta Helsinki-päivänä Ohjelmaa on aamusta iltaan ja kaikkiin tapahtumiin on vapaa pääsy!

KESÄ MAAKUNNASSA JA TURUSSA:

- 6. kesäkuuta: Tulkkilan yö. Mene ja todista itsellesi, että Kokemäelläkin asuu joku. Maksimoi nautinto ja yhdistä yöpymiseen Sipillä!
- 3-5. heinäkuuta: Turun Ruisrock - loistavaa musaa ja hyvä paikka ruotsinlaivojen bongailuun. Silloin kun laivoja ei näy, voi yrittää nähdä päiden yli, kuka lavalla sattuu-kaan olemaan. Mut laivoja ei sovi unohtaa. Muistakaa vilkuttaa! Tarkemmat ohitus-ajat ja taustamus- löydät osoitteesta ruisrock.fi.
- 11.-19. heinäkuuta: Pori Jazz - missä muuallakaan kuin Porissa. Kool and the gang! Omg. Ceeeeeelebrate good times, COME ON, WUU-HUU! Ilmeisesti mukana myös joku Kylie Minogue ja Emeli Sandé, keitä lienevät.
- 17.-19. heinäkuuta Jämijärvellä SatOn kesäretki!
- 18.-26. heinäkuuta: Mustan pitsin yö jo 45. kerran Rauman pitsiviikolla. Rauman McDonald'sille loputtomat jonot aiheuttava nuorten ja vanhusten ulkoilupäivä mahdollistaa McFlurryn odottamisen jopa 10 minuuttia. Mikäs sen upeampaa?
- 28. heinäkuuta.-2. elokuuta: DBTL Turussa. Samu Haber! SAMU HABER!
- 1. elokuuta: Lohihölkä 30v. klo 12.00. Ilmoittautuminen alkaa klo 10.30-11.30 Kustavin Ahdon kioskillä. Monta eri sarjaa. Mitali, pääsylippu lohimarkkinoille, mehu, peseytymismahdollisuus, yllätys- ja arvontapalkintoja.

JOKERIT:

- 12-18. toukokuuta: Suurin tapahtuma, joka Suomessa on koskaan järjestetty? Enemmän kävijöitä kuin Lontoon olympialaisissa? Vaikka sinua ei kiinnostaisi mennä, on Gymnastrada hyvä tiedostaa, jotta osaat pysyä ruuhkista kaukana. Ei vaan, ilmaisla-voja ympäri kaupunkia ja upeaa voimistelua Helsingissä
- 23.-25. heinäkuuta: Kotkan meripäivät "Sä ja muut satolaiset, teillähän on yhteys karhuihin, eiks? No, sit tää on teijän mesta kun täältä meit yksinäisii merikarhui..." vakuuttaa nimettömänä pysyttelevä KyAMK seilori.
- Pärnu beach, jotain köyhän miehen Mallorcan ja Porin Yyterin väliltä.
- Porvoo. Kun Rauma ei riitä ja veri vie itään.

Arr... palestiinalainen puolueaktiivi pakkasi matkalle mukaan Hamas-harjan!

Uusi lentokone oli vain lentäjien käyttöön; pilottiversio oli menestys.

Kitarani puhuu vain suomea; se on yksikielinen!

Johto ei jaksanut työpaikan ilmapiiriä; jännitettä oli liikaa!

TARKKAILUA

Laura Poitarsin Oscar-palkittu dokumentti Citizenfour kertoo maailmasta, joka ei halua oppia virheistään.

Timo Härvälä, piirros Antti Torkki

Kun Christopher Hitchens vieraili Prahassa 1980-luvun lopulla tapaamassa paikallisia oppositiokapinallisia, hän oli vannonut itselleen olevansa ensimmäinen vieraileva journalisti, joka ei mainitsisi tekstissään kaupungin omaa poikaa, Franz Kafkaa. Tämä osoittautui vaikeaksi, sillä Hitchens pidätettiin mielenosoituksessa ja selitykseksi tarjottiin vain: ”sinun ei tarvitse tietää syytä”.

Tšekkoslovakia oli kehittynyt poliisivaltioksi, joka pyrki estämään kommunistisen puolueen kritisoinnin ja opposition toiminnan. Salainen poliisi (StB) vakoili hallintoa kyseenalaistavia ja hankki tunnustuksia kiduttamalla, kiristämällä ja kidnappaamalla. Sen kuuluisampi kollega Stasi toimi Itä-Saksassa vielä laajemmin vakoilemalla käytännössä jokaista rakennusta sairaaloista yliopistoihin ja yksityisasuntoihin. Tarvittaessa asuntojen seinään porattiin reikiä, joiden läpi Stasi keräsi videomateriaalia. Toisinajattelijoista kerättiin valtava rekisteri, johon kuului jopa salaisesti hankittuja hajunäytteitä.

Itä-Euroopan kommunistiset hallinnot kaatuivat 1980-luvulla sisäisen vastustuksen ja Neuvostoliiton vaikutusvallan romahtamisen tuloksena. Samalla lakkautettiin totalitaristisen hallinnon mahdollistaneet salaiset poliisivoimat. Totalitarismi viittaa ihmismielen hallintaan: kansan on paitsi toteltava hallitsijaa, niin myös ajateltava samoin. Pohjois-Korea on selkein esimerkki nykyaikaisesta totalitaristisesta valtiosta, mutta myös Venäjä, Kiina ja monet Kaukasian sekä Lähi-idän teokraattisista valtioista osoittavat totalitarismin merkkejä.

Laura Poitarsin ohjaama, Oscar-palkittu dokumentti Citizenfour (2014) kertoo huolestuttavia asioita ohjaajan kotimaasta, jonka perustuslaki kirjoitettiin palvelemaan ranskalaista valitusaatetta ja vapautta tyranniasta. Yhdysvaltojen perustuslaki on vapausaatteen tärkeimpiä ilmentymiä. Dokumentissa seurataan Yhdysvaltain turvallisuusviraston (NSA) entisen työntekijän Edward Snowdenin paljastuksia viraston laajamittaisesta vakoilusta Yhdysvaltojen kansalaisia kohtaan.

NSA kerää Snowdenin mukaan rutiininomaisesti ns. metadatta kansalaisten viestinnästä (viestin sisällön sijaan kerätään lähettäjän ja vastaanottajan osoitteet tai puhelinnumerot sekä lähettämisen ajankohdat ja puhelujen kestot). Viestien sisältöä varten tarvitaan tuomioistuimelta erillinen lupa, joka kuitenkin käytännössä aina myönnetään. Lisäksi kaikkea Yhdysvaltojen ulkopuolelta tulevaa tai sinne lähtevää viestintää voidaan analysoida (huomattava osa sähköpostiliikenteestä ja hakukonetiedoista liikkuu ulkomailla olevien palvelimien kautta).

Dokumentissa Snowden istuu verhoilla piennetyssä hotellihuoneessa kertoen, kuinka nykyaikaisten lankapuhelinten kautta voidaan kuunnella hotellihuoneen keskusteluja, vaikka puhelimen luuri ei olisi nostettuna. Arkaluontoisimmat asiat kirjoitetaan varmuuden vuoksi vain paperille (Snowdenia tuskin voi syyttää paranoiasta, sillä hän on itse päässyt käsiksi NSA:n tietoihin). NSA:n vakoilu on yltänyt sairaaloihin, yliopistoihin ja yrityksiin – jopa Saksan liittokansleri Angela Merkeliin.

Epäilyttävät viestit ja kontaktit vievät henkilön tarkkailulistalle, mikä hankaloittaa matkustamista ja mahdollistaa omaisuuden takavarikoimisen, kuten Poitars itse havaitsi – hänen oli lopulta pakko muuttaa Berliiniin. NSA on toistuvasti kieltänyt syytökset tietojen keräämisestä ja väärinkäytöstä.

Kuulostaako tutulta, tai ennen kaikkea huolestuttavalta? NSA:n vakoiluohjelmat kehitettiin osana Yhdysvaltojen ”sotaa terrorismia vastaan” vuoden 2001 terrori-iskujen jälkeen. Edelleen niiden perusteluina käytetään ennen kaikkea kansallisen turvallisuuden edistämistä ja terrorismin kitkemistä Yhdysvalloissa. Paperilla tämä on vahva peruste, koska harva poliitikko haluaa asemoitua kansallista turvallisuutta tai terrorismin poistamista *vastaan*.

Kuitenkin NSA:n harjoittaman datan laajamittaisen keräämisen toimivuus terrorismin estämisessä on vahvasti kiisteltä, ja keskeiset vihjeet terroristeista ovat edelleen tulleet ilmiintajilta, läheisiltä tai muista rikostapauksista. Lisäksi NSA:n keräämää dataa on Snowdenin paljastusten mukaan käytetty myös mm. liikesalaisuuksien paljastamiseen amerikkalaisten yhtiöiden hyväksi sekä ulkomaisten diplomaattien ja kansainvälisten järjestöjen vakoiluun, Yhdysvaltojen oma etumielessä.

Ehkä huolestuttavin piirre Yhdysvaltojen kehittämisessä kohti totalitaristista poliisivaltiota on sen saama hiljainen hyväksyntä.

Englantilaisen koomikon John Oliverin ohjelmassa *Last Week Tonight* haastatellut amerikkalaiset huolestuivat NSA:n toimista vain, jos viraston työntekijät pääsisivät käsiksi kansalaisten alastonkuviin (Snowdenin mukaan kuvien tarkkailu olisi täysin mahdollista).

Kun yksilönvapaudet kaventuvat turvallisuuden nimissä, usein kuulee sanottavan: ”jos sinulla ei ole mitään salattavaa, sinulla ei ole mitään pelättävää”. Moni Itä-Saksassa tai Pohjois-Koreassa väärin perustein (esimerkiksi kateellisen naapurin ilmiäntäminenä) erityistarkkailuun joutunut tuskin uskoisi hetkeäkään tuota kliseetä. Ja kenelläpä ei olisi jotain salattavaa tai yksityistä? Jotain, jonka ei haluaisi päätyvän muiden tietoon tai käytettävän esimerkiksi kiristyskeinona? Klisee on itsessään merkki totalitarismin perusperiaatteesta: ajattele oikein, niin pysyt hengissä.

Hakukonehistoriamme, sähköpostimme ja pilvipalveluihin tallennetut valokuvamme kertovat ajatuksistamme ja elämästämme enemmän kuin mikään aikaisemmin toiminut salainen poliisi olisi voinut unelmoidakaan. Internetin mahdollistama maailmanlaajuinen tiedonvälitys on myös mahdollistanut käyttäjien toiminnan tarkkailun. Jos esimerkiksi koskaan mietit uudelleen tai muutat jotain hakukoneeseen tai sähköpostiin kirjoittamaasi omien epäilyjesi vuoksi, totalitarismi on saavuttanut tavoittelemansa lakipisteen: itsesensuurin. Kansalainen on saatu pelkäämään omia ajatuksiaan.

KUNGFUTSEN UNOHTUNEET VIISAUDET:

1. Matkalla onnellisuuteen yksilön tulee meditoida, tai sen epäonnistuessa säästää bussilippuun.
2. Mielenrauhaa ei voi saavuttaa ilman nykyaikaista hälytysjärjestelmää kotona.
3. Kristallinkirkkaita ajatuksia ei voi nähdä ilman HD-valmista vastaanotinta.
4. Kun tavoittelet vuoren huippua, muista laatia sponsorisopimukset suuren hyödyn ja näkyvyyden takaamiseksi.
5. Valitse työ jota rakastat, niin pian menetät taas yhden elämäsi rakkauksistasi, ikuisesti.

SATOLLEKING?

Joulukuussa 2013 Mannerheimintielle saattoi törmätä pitkään jonoon, jossa ihmiset odottivat pääsyä uuteen ja ihmeelliseen pikaruokaravintolaan.

Monelle hetki ei ollut erityisen merkityksellinen, mutta kahdelle osakuntamme jäsenelle tämä kuitenkin tarkoitti vuoden mittaisen mission alkamista.

*Teksti ja kuva: Antti Torkki & Erik Salminen**

Kaikki alkoi Helsingin parhaan burgerin metsästyksestä. SikaSika oli poistunut Club Perkeleen valikoimasta ja tätä aukkoa täydentämään kaivattiin KING jotain elämää suurempaa. Metsästys ei kuitenkaan tuottanut hedelmää ja taistelijapariimme kaipasi uusia haasteita.

Tilanteeseen tarjoutui kuin ihmeen kaupalla ratkaisu. Pitkään Suomea karttanut hampurilaisketju Burger King päätti vuoden 2013 lopulla tehdä comebackKING. Osastomme tarkkaili tilannetta pahimpien ruuhkien yli ja päätti iskeä kiinni tammikuussa 2014. Ensimmäisen makuelämyksen yhteydessä syntyi orastava idea: mitäpä jos vetäisimme koko listan vuodessa läpi? Suunnitelma syntyi nopeasti. Kerran kuukaudessa listalta otettaisiin haltuun vähintään yksi uusi tuote ja vuoden lopussa menu olisi käyty läpi.

"Monelle Burger King ei varmastikaan merkitse hirveästi. Mutta minulle se on yksi tärkeimmistä paikoista maailmassa." - Erik Salminen

Aluksi keskityimme valinnoissamme varmoiksi todettuihin klassikotuotteisiin, kunnes oli aika siirtyä kohti uusia tuttavuuksia. Ongelmilta vältyttiin, kunnes oli aika kokeilla BK:n salaattivalikoimaa. Odotukset olivat vuoden aikana kohonneet ehkä turhan KING korkealla ja ensimmäinen pettymys oli tosiaasia. Salaatit vaikuttivat muiden tuotteiden rinnalla myöhään syntyneeltä lapselta. Raadin yksimielinen päätös: ei jatkoon.

Emme kuitenkaan antaneet tämän pysäyttää voittokulkuamme ja pian koitti KING jo marraskuu ja sen myötä viimeinen etappi. Seuraa varoitus! Mikäli joskus päätätte lähteä vastaavanlaiseen yritykseen, suosittelemme jälkiruokaosaston läpikäymistä pienissä paloissa.

Kirjoittajat eivät suosittele kaikkien jälkiruokien nauttimista yhdellä istumalla.

sa vuoden mittaan. Me emme valitettavasti näin tehneet, sillä ajatuksissamme jälkiruokien nauttiminen kerralla ei tuntunut suurelta haasteelta. Tästä ajatusmallista johtuen opeeraatiossamme seurasi ylivoimaisesti suurin tuskien taival. Sokerimäärän hipoessa laitotuuden rajoja jouduimme keskeyttämään suorituksemme väliaikaisesti. Vasta illan hämärttyessä tehtävämme saatiin päätökseen.

"Mun sydämeen sattuu." - Antti Torkki

Toivuttuamme pahimmasta järkytyksestä oli aika päättää uljas ristiretkemme. Vuoden viimeiset hampurilaiset nautimme ketjun vastaviihityssä Kampin ravintolassa. Tilaisuutta voisi kuvailla kauniiksi KING, kun meistä riippumattomista syistä päädyimme vierailemaan saman päivän aikana ravintolassa kahdesti, toisen meistä nauttiessa kolmella pihvillä varustetun burgerin toisen katsellessa.

Moni saattaa tekstin luettuaan miettiä: miksi? Me emme tiedä vastausta tähän, mutta hauskaa oli.

*Kirjoittajat neuvottelivat Burger Kingin kanssa artikkelin sponsoroinnista, toiveenaan ilmaiset hampurilaiset. Neuvottelut ovat edelleen käynnissä.

Lumet lähtee, minä jään,
Ensimmäiset tammenterhot jo nään!

Perkele...

Sisäinen oravani herää,
Lähtee kiertämään kehää,
Sisäinen liito-oravani herää,
Lähtee liitämään kehää,
Pitää päästä ulos!
Pitää päästä pois, pois, pois,
Hillitön hoppu jo ois!

Ulkona!
Pähkinä, mättöä!
Terhoja!
Nyt kaivataan terhoista näyttöä,
Liito-oravan pieneen vatsaan täyttöä——>
Nyt olisi pähkinöillekin käyttöä.
Lentoon!
Kastanjoita!
Mennään!

Nyt liidetään,
Kevätilmassa kiidetään,
Kohta on kesä,
Pitäis löytää pesä!
Ja paskoa,
Se vaatii pieneltä oravalta jaksoa,
Mitenkäs osakunta?
Siitä näin talvella unta!
Hauskaa on ollut aina,
Osakunnalla ei mieltä paina.

Tehdäänpäs pesä siis sinne!
Toivotaan että paikka vielä löytyy,
Wapun riennoissa katoaa helposti minne...

Kunhan osakunnan katolle en enää mee,
Muuten isäntä musta selvän tekee.

Kiitos.
Nyt alkaa taas satolaisten ja liito-oravan liitos!

SISÄINEN LIITO- ORAVANI

Erik Salminen

Kirjoittaja on arvostetun

"Paskaläppä"-palkinnon voittaja vuonna 2015.

VAPUN SÄÄENNUSTE

Terhi Laurila

Vappuaattopäivää vietetään railakkaasti osittain aurinkoisessa säässä lämpötilan noustessa 12 asteen tienoille. Yöksi pilvisuus lisääntyy ja päästään vain pariin plussa-asteeseen, joten yön yli juhlivien kannattaa varautua kaulahuivein ja hanskoin.

Vappupäivän aamuna Ulliksen piknikvilttejä levittelevät saavat nauttia puolipilvisestä säästä lämpötilan hipoessa jo kymmentä astetta. Päivää kohden lämpö kohoaa jopa viidentoista asteen vaiheille, ja keväinen auringonpaiste kruunaa vappubrunssin.

Vappuaattona ja -päivänä päästään siis nauttimaan aurinkoisesta säästä, eikä sateen-varjoa tarvitse kantaa juhlinnassa mukana. Herkkänahkaisimmat voivat jopa suojata ihoaan, sillä UV-indeksi kohoaa iltapäiväauringon aikaan arvoon 4 (kohtalainen).

Arskat siis nenälle, yo-lakki päähän ja vapun viettoon!

Huom. Karhunkierros ei ota vastuuta mahdollisista sään ääri-ilmiöistä aiheutuvista aineellisista ja/tai henkisistä tragedioista.

KUOLEMATTOMAT

"Koskaan en ole ottanut keittoa"

- Pommis (Unicafessa) 10.3.

"Pojat Antti ja Torkki järkkäävät"

- Joona kertoo, kuka järjestää tulevaa appoa 15.3.

"Tulin juuri psykiatrian luennolta - tai oikeastaan Hämikseltä"

- Tero A. kertoo opiskeluistaan 17.3.

AS: "Kerrankin mä tiesin vastauksen johonkin!"

AT: "Ja sekin oli väärin."

- Alina S. ja Antti T. ovat erimielisiä vitsin lopusta 18.3.

"Vaiks kuinka hakkais, ei se mee."

- Honksu tyttöystävälleen (sämpylöitä tehdessä) 18.3.

"Ai tältä kalja maistuu?"

- Isäntä lauantai-iltana Viisissä 21.3.

E-P: "Naiset aina kaipaa turhia pehmukkeita."

H: "Siks ne kasvattaa tissit"

- E-P ja Honksu käsitöiden parissa 22.3.

N: "Nyt lataan tän Telegrammin ja oon ines."

H: "Seuraavaks sit pentagrammi."

N: "Mikä se o?"

- Niina ja Honksu yrittävät pysyä trendikkäinä 23.3.

"Kyl mikä tahansa alaston kelpaa"

- Isännän mielipide myynninedistämisestä 28.3.

"Mä vedän vaan proteeiniä. Ja viinaa."

- Niina kertoo laihdutusvinkkejä 29.3.

"Terviseks - käytä kondomia!"

- Q skoolaa viroksi 29.3.

"Don't worry. I'm McDaddy."

- Joona lähtee ruotsalaisten hyttiin festival pä batenilla 30.3.

"Jännimpiä asioita, mitä mun suussa on ollut."

- Elina L. sushilajitelman sisällöstä 30.3.

"Nyt en siis vertaa sivareita koiriin."

- Hanna 11.4.

"Sen takia laneja järjestetään, että pääsee katsomaan metristä kikkeliä."

- Mäksy 15.4.

VUOSIJUHLA- SPESIAALI: OTSO S. SILLIKSELLÄ 29.3.

"Miks mulla ei oo pippeliä?!"

"No siks, että sä et pysty hengittämään kaljaa"

- Otso vastaa Noora E:n (PPO) kysymykseen

O: "Vihtori, jos sä haluaisit heittää mua kaljalla..."

M: "... niin heitä lujaa!"

- Otso & Milla A.

"Kaikki oli hyvin, kun sä olit mun alla!"

- Otso Siirille tämän noustua sohvalta

"Mä väitän, et ei oo mitään, mitä naiset haluaa, mitä mul ei oo."

"Mä veikkaan, että mun kehoon on tässä vaiheessa muodostunut viinasoluja" (klo 18.03)

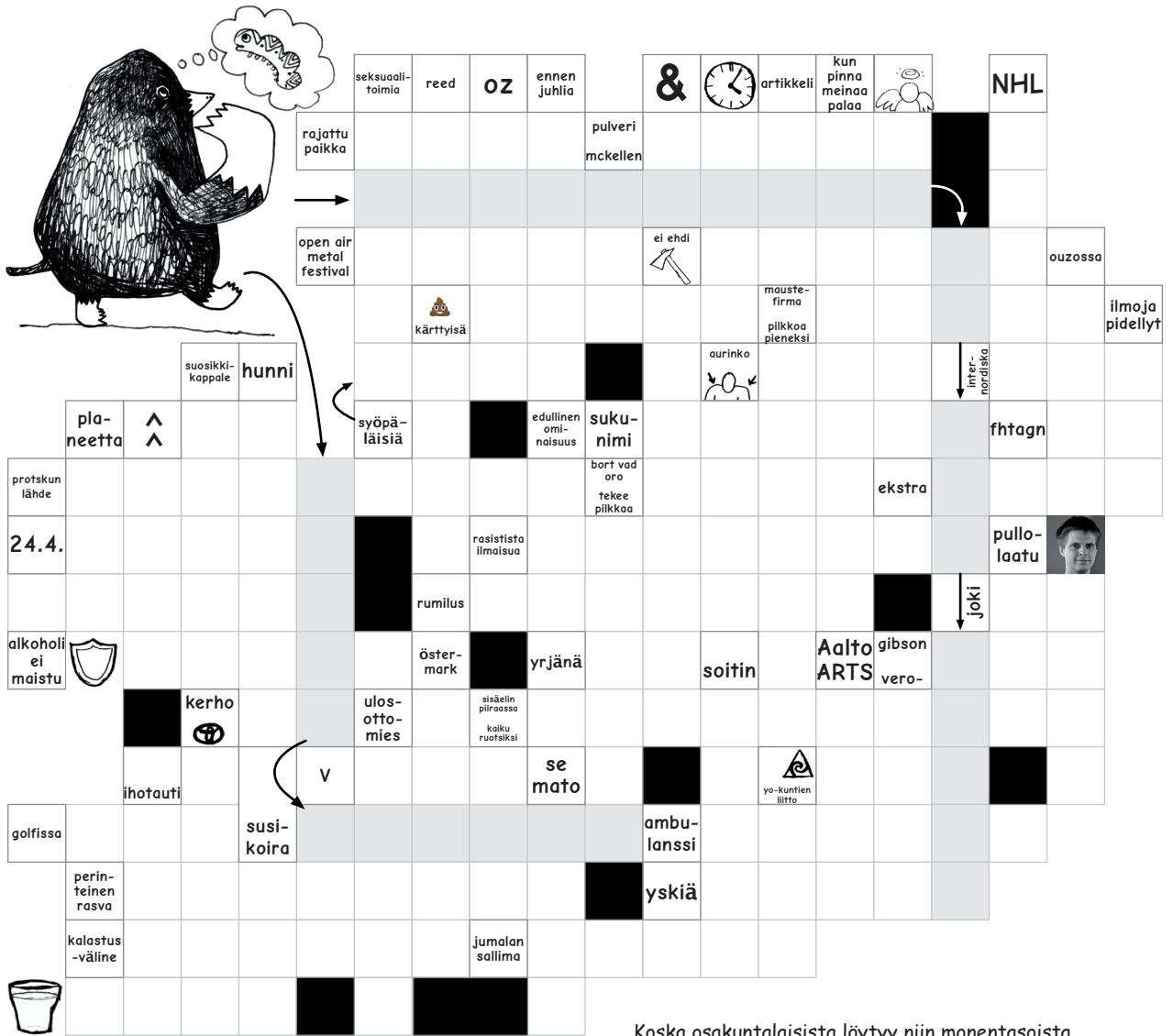
"Mä sain kerran ilmasen rokotteen... se oli tarkotettu hiirille."

"Näissä vujuissa ei oo mitään järkeä. Mä tajuan vasta nyt, että mulla on käsi, joka ottaa karkkia."

"Olen niin seipäät, että voin valita sen maailman, jossa olen"

"Mä en oo ikinä päässy naisen kanssa kakkos-leveliä pidemmälle. Nyt kävin levelillä 14."

"Musta ei oo jäljellä enää mitään muuta kuin 80 grammaa painava mato, joka kulkee aika-avaruudessa"

Koska osakuntalaisista löytyy niin monentasoista ristikonratkojaa, päätin tehdä osan vihjeistä ★-tasolla ja osan ★★★-tasolla. Nauttikaa! t: Nokkamies Nikki

Kiitos avusta: Se Läppäallas ja Arkki Tontti

Pasi ja Anssi ovat identtiset kaksoset. Toinen heistä puhuu aina totta ja toinen valehtelee aina, mutta et tiedä, kumpi on valehtelija.

Eräänä päivänä tapaant toisen heistä. Kuinka saat selville yhdellä, kolmisanaaisella ^{kyllä/ei-}kyksymyksellä, onko tapaamasi henkilö Pasi vai Anssi?